

Юбилеен брой на училищния вестник, октомври 2015 г
104. основно училище „Захари Стоянов“, гр.София

НОВИНАР 104

Училище на близо век!

104. основно училище се намира в южната част на гр. София и е основано през 1925 година като клон на Боянското начално училище. Тогава кварталът се е наричал «Тухларни фабрики» и в него са живеели предимно работници. Първата главна книга, отразяваща годишния резултат на 36-те първокласници пази и професиите на техните родители – колар, тухлар, работник, кръчмар, шивач ... Отличниците са само двама. Но желаещите да влязат в училище стават все повече. Първата учителка е Люба Кънчева – истински народен будител.

Скоро училището е вече самостоятелно начално училище, а после и прогимназия. През годините името му се сменя няколко пъти – било е наречено на Цар Борис III, носело е името на квартала «Тухларни фабрики», съществувало е под № 35, а от 1955 става 104. основно училище «Захари Стоянов». По това време в него учат повече от 900 деца на три смени. Започва строежът на сегашната му сграда – старата е била точно срещу сегашното езеро в Южния парк. През 1958 година учениците влизат в нова, модерна за времето си постройка. Директор е Йото Димитров, известен с любовта си към дисциплината.

Училището става търсено и желано при управлението на Николай Янев – директор от 1964 до 1983 година. След него директори са Васил Петров, който въвежда обучение по информационни технологии и оборудва първата компютърна зала с «Правец 8», Каличка Андреевич, която въвежда ранното чуждоезиково обучение по английски език, и Георги Михайлов, който създава такава атмосфера за работа, че никой не напуска. Сегашният екип стъпва на тези три достижения и досега ги поддържа като силни страни на училището.

Както в житейска история, за 90 години училището има добри и трудни моменти. В края на миналия век учениците намаляват – най- малкият брой деца, учили в него е 608. Няколко поредни години учениците са между 600 и 630. През 1998 г късо съединение в ел. мрежа подпалва хранилището по география. За минути са евакуирани 260 ученици. Учителите и целият персонал действат изключително професионално. Няколко деца прекарват нощта в токсикологията на Пирогов. Няма други последствия. Това е най-трудната година за колектива. В новините сме, всички ни казват, че сега родителите ще си преместят децата. Тогава се създава Училищното настоятелство при 104. основно училище. Родителите застават до учителите. Няма преместени деца. Учебната година завършва нормално. Правим първата си Стратегия за развитие на училището. И тръгваме нагоре.

В последните 7-8 години в училището учат малко над 800 деца – това е максималният разумен капацитет на сградата. От тях 240 са на целодневен режим. Кандидатите да се запишат са много повече от местата. Налага се да въведеме критерии за прием. Резултатите от Националното външно оценяване нареждат училището сред първите 20 в София, както след 4. клас, така и след 7. За нас това е много важно, защото сред децата има около 20 (тази година са 17) със специални образователни потребности. Те нямат високи учебни резултати, но имат голям личен напредък.

Има и други училища с висок успех. Не че това не е важно, все пак училището е място за учене. Но също и за личностно израстване, за формиране на ценности, за създаване на приятелства, за допускане на грешки в защитена среда. Училището е място, където да откриеш в какво си добър и някой да ти помогне да станеш забележително добър. Училището е място, където се изграждат характери чрез споделена отговорност. Такова се опитваме да направим нашето училище. Питаме децата – какво искат да бъде, какво е най-хубавото и най-лошото в него. Питаме родителите – какво да учим извън задължителната подготовка. И ето какво се получава: задължително-избираема подготовка по английски, немски и руски език, по математика, човек и природа, физика, химия, български език и литература, информационни технологии. Свободно-избираема подготовка по предприемачество, математика, музика, изобразително изкуство, футбол

Има път за всяко дете. Мисля, че точно този поглед – към отделния ученик, а не към класа, държи училището пълно. И не мислете, че е лесно. През 2014 година учителите са посетили 55 форми на квалификация.

Къде сме сега? На пътя, който не е гладък и прав, но води към училище със споделени ценности. Понякога не върви направо, криволичи извън класните стаи, води ни до хора, които ни учат, без да са учители, минава през спечелени и неспечелени конкурси, точно както в истинския живот, пропада в някой проблем, който на пръв поглед няма решение, а после има цели две и се чудим кое е по-правилно... И когато децата попитат кой път да изберат, ние ги убеждаваме, че правилният път е трудният. И те не са сами по него.

В деветдесетата година е важно да споменем и другите партньори, не само родителите, с които училището работи и се развива. За последните три години участвахме в:

Национални програми - “На училище без отсъствия”, мярка “Без свободен час”; “С грижа за всеки ученик”- модул “Осигуряване на обучение на талантиливи деца за участие в ученически олимпиади”- Знаем и мога, БЕЛ, физика и астрономия; “Квалификация”; “Информационни и комуникационни технологии (ИКТ в училище)”;

“Модернизация на материалната база в училище” - модул “Подобряване на училищната среда”

Международни проекти - Секторна програма „Коменски” – Три е вълшебно число – спестявай, рециклирай, използвай повторно” 2012-2014 г с партньори от 7 страни; Проект BG051P001-4.2.05 “Да направим училището привлекателно за младите хора”, съфинансиран от ЕСФ по ОП “Развитие на човешките ресурси” 2013- 2015 УСПЕХ; Еразъм+, К2 - “Полицентрично инспектиране на мрежи от училища” – съвместно с СУ „Св.Климент Охридски”, РИО София-град и партньори от Ирландия и Холандия 2014 -2016

Проекти, съвместно с НПО - “Едно училище за всички” – с „Америка за България” и Център за приобщаващо образование 2014 – 2016; “Здраве в училище” – съвместно с БЧК 2012-2015; „АБ на Добродетелите”. - с подкрепата на фондация „Благотворител” 2014-2016; „ Активно родителство” – съвместно с Училищното настоятелство и Сдружение Асоциация Образователно Лидерство 2015-2016

Затова БЛАГОДАРЯ на всички съмишленици, които ни помагат за нашата самооценка, на всички учители, ученици и родители, които имах професионалния шанс да срецна в това училище и които изградиха неговия облик такъв, какъвто е днес. Имаме право да празнуваме заедно!

Капка Велинова, директор

ЗАХАРИ СТОЯНОВ – ПЪЛПРОНЪЛ

104. училище носи името на Захари Стоянов – бележит българин, революционер, политик, журналист и писател, летописец. Захари Стоянов – бедно и полуграмотно овчарче с рождено име Джендо Стоянов Джедев Далъкчиев, извървява нелек път от котленското село Медвен до председателското място в Народното събрание на свободна и единна България. С живота и делото си той не просто записва името си в историята на България, той пише самата история.

Захари Стоянов е авторитетна личност, възрожденец, живял на границата на две епохи. Той е човек на идеалите, участник в Старозагорското въстание, апостол в Априлското въстание, основен организатор и ръководител на съединисткото движение в Източна Румелия, честен и принципен политик, останал верен на високите си стремления и отстояващ ясната си позиция докрай в епохата на следосвобожденска България. Житейският му път е непрестанен духовен прогрес и самоусъвършенстване. Авторът на „ Записки по български въстания” е личност, която всеки българин трябва да осмисли по свой начин, личност, която показва, че историята е дело и на малките хора.

Днес ние, учениците и учителите на 104. училище, сме горди следовници на своя патрон!

Лилия Дикова, учител по български език и литература

ПРАЗНИКЪТ НА ХОРОТО – ПЯКА СЕ СЪЗДАВАЯТ ПРАДИЦИИ!

Любовта към народното творчество и народните танци учителите и учениците от 104. училище изразяват по свой неповторим начин. Вече десет години през пролетта, когато слънчевите лъчи стоплят родната земя, училищният двор и целият квартал се огласяват от ритъма на народна музика, извиват се кръшни хора. Танцуват всички – деца, учители, родители. Празникът на хорото, възникнал през 2005 година по идея на г-жа Надежда Филипова, тогава преподавател по физическо възпитание и спорт, се радва на нарастваща популярност. Първоначално в него се включват само класовете от начален етап, но в последните години и по-големите не устояват на магията на танца. Тази година заедно с петокласниците в празника участваха и шестокласниците, които извиха най-дългото хоро – на него се хванаха 100 ученици, изпълнявайки Свищовско хоро. Не остават по-назад и учителите. Учителската танцова формация „Пендари“ всяка година по

традиция закрива празника с майсторско изпълнение на някое виртуозно хоро.

Празникът на хорото – една хубава традиция, свързваща ни с корените на нашия народ, която има своето настояще и бъдеще, защото традицията е модерна.

Ванина Станчева

ПРАДИЦИОННИЯТ КОЛЕДЕН БАЗАР

От 2008 година насам в навечерието на светлите рождественски празници малки и големи очакват с нетърпение традиционния коледен базар. Той се е превърнал в неделима част от коледното настроение. За него учениците от първи до четвърти клас се подготвят отрано. В часовете по изобразително изкуство, домашен бит и техника и в различни форми на извънкласни занимания децата, ръководени от своите учители, създават малки произведения на изкуството от хартия, глина, плат. Рисуват картички, правят сурвачки, месят меденки.

През декември училището ухае чудесно! Своите творби те излагат на базара, който обичайно стартира в седмицата преди Коледа. Всичко, създадено от детските ръце, се разграбва буквално за часове.

Базарът става все по-екологичен и все по-богат на идеи. С малко въображение стара пластмасова бутилка, стар диск, бъркалки за кафе, стари списания или скъсани детски чорапчета се превръщат в красиви парцалени кукли, коледни звезди, кошнички, картички.

Базарът е благотворителен. Събраните през 2014 година средства – над 900 лева – бяха предоставени за лечението на ученика Филип Йорданов от 5. а клас

Петя Филчева

НИМЕ ПЪЛКУВАМЕ И СПОРТИУВАМЕХАЙДЕ НА ЕКСКУРЗИЯ!

Децата на 104. училище са любознателни и обичат да пътешестват, затова активно се включват в училищните образователни екскурзии, които се провеждат в началото и края на всяка учебна година. Учениците посещават и се запознават с исторически, културни, природни и архитектурни забележителности. Старите български столици, Копривщица, Пловдив, Плевен, Рилският манастир, Родопите са само част от любимите дестинации. А след това изобилието от преживявания се превръща в текстове и рисунки.

Три години за пети пореден път се организира конкурс за пътепис, рисунка и фото разказ на тема „На екскурзия през есента“.

Зелените и белите училища също присъстват трайно в живота на учениците и учителите. По време на зелените училища децата съчетават обучението с общуване с природата, посещения на музеи, запознаване с традиционни занаяти. Кой може да спре малките скиори по пистите на Боровец и Добринице по време на белите училища, където децата се научават да карат ски и усъвършенстват своите умения? Летните лагери на морския бряг са друг начин те да си почиват и да се забавляват. Интересни игри, плуване, състезания, карнавали с маски – това е ежедневието в летните лагери. Към тях проявяват интерес дори завършили наши ученици, които изпитват носталгия и искат дори само за десет дни да са отново част от любимото си училище.

СПОРТЪЛЪЕ С ТРАДИЦИИ

Втори на баскетбол

В час с Шереза Маринова

Бадминтонистите с купа

Купата на „Екопак“

Спортът е част от ежедневието на нашите ученици – в часовете по физическо възпитание и спорт, в занимания по проекти и в различни спортни клубове. Училището ни всяка година участва в Ученическите игри, където нашите спортисти се представят достойно. Този година бадминтонистите ни достигнаха до републиканско първенство, а баскетболистите се класираха втори на регионалното ниво на Изгрите.

Най-силният ни спорт безспорно е бадминтонът. Той е спорт с традиции и успехи. Един от тях е второто място на републиканското първенство на Ученическите игри през 2010 година. Бадминтонистите ни участват в турнира „Златното перце“ от самото му създаване, винаги се класират в челото и получават награда за масово участие.

Участваме във всички състезанията по волейбол, които се организират в София. Особено атрактивни са състезанията „Парк волей“ и „Мини волей“. Тъй като волейболът е любим спорт на учениците, и тук печелим наградите за масовост.

В последните няколко години баскетболът заема достойно място по популярност. Няколко наши ученици спортуват в първите баскетболни клубове. Шахматистите винаги се връщат с награди от състезания, а плувците, им съперничат по успехи и популярност.

Материала подготви г-жа Ивелина Михайлова, учител по физическо възпитание и спорт

С ПОДНОШО УЧИЛИЩЕ В СЪРЦАТА

Настоящи и бивши ученици споделиха своите емоции по повод юбилея на училището ни.

Гергана Петкова, випуск 2011:

Напускайки 104-то, аз усетих как се разделям с част от себе си, цял един период от моя

живот бе обвързан с него и мен остават незабравими спомени. Сега съм в 11 клас и все още изпитвам носталгия. В гимназията всичко е различно. Бях свикнала с приятелски настроените учители, винаги готови да помогнат на учениците, имах пример за задружен и разбиращ се клас, харесвах усещането за семейство, което 104. училище ми даваше. А то е уникално училище, задружно, сплотено, изграждащо стойностни хора с добри сърца.

Виктория Георгиева, випуск 2014:

За мен 104-то придоби особена важност още първия ден, когато преминах през широко отворените, приветстващи ме порти. Тъй беше мястото, в което се научих да уважавам, за да бъда уважавана, да ценя полученото и да давам всичко от себе си, да мечтая неуморно и устремено да следвам целите и мечтите си, да вярвам, че ще успея и да се старая в нещата, които правя, защото това е истинският път към успеха. Благодарна съм на всички учители, които ми помогнаха да се изградя като личност, насърчаваха ме, подкрепяха ме и ми дадоха правилните насоки и съвети, за да мога, подготвена, да поема по своя път в живота и днес да бъда горда с това, което съм. Никога няма да забравя това училище, любимите преподаватели и спомените,

крито само могат да ме топлят и радват. В моето сърце завинаги ще има едно специално местенце, отредено единствено и само на нашето страхотно 104. ОУ "Захари Стоянов"!

Петя Филчева, 6. а клас:

Честит 90-годишен юбилей на нашето училище! То е създадено непосредствено след Първата световна война, преминало е през своето историческо детство, юношество и младост. Изтърпяло е неволите на зрелостта си, за да стои сега гордо, мъдро и достойно в първите редици на училищната карта на София. Първата учителка на училището е била г-жа Люба Кънчева, която е дарявала цялата си енергия, за да ограмоти малките си ученици. И после всички след нея и до днес запалват ентузиазма у учениците и устрема им към все повече и повече знания.

Гордея се, че съм потомствена ученичка в любимото мое училище! В него е учила и майка ми.

Светлин Маркевич, випуск 1988:

Като всяко момче, не обичах много училището, но с годините усещам как моето училище много ми липсва. Сецам се за футбола, изигран в училищния двор, навъртените в тичане километри на игрището. Спомням си за счупената ръка, катерейки се на онова дърво в началото на входната алея. Сега съм голям мъж и си давам сметка колко съм тревожил учителите си и колко благи, търпеливи и обичащи децата бяха те. Моята голяма благодарност! Честит юбилей!

Зина Филчева, випуск 1989:

Най-щастливите и безметежни години на детството ми преминаха в това мое прекрасно училище. Помня всичките си емоции в него – през първото приятелство, първите конфликти, съревнования, дори и първата любов. Разбира се, че най-яркият ми спомен е от учителите – от г-жа Арнаутска, учителката ни по математика и от г-жа Велинова, моята учителка по български език. Първата в седми клас ме накара да се влюбя в математиката, а втората в шести клас научи всички ни кога и как се използва пълният член – и до ден днешен не го бъркам. Макар и възрастни, забързани хора, това е нещо, което не можем да сгрешим. Заради детските осъзнати спомени, 104- то ще остане винаги в сърцето и ума ми като моето училище! Училище, в което сега учи и трупата спомени дъщеричката ми.

ЕДИН РОД, ЕДНО УЧИЛИЩЕ, ЕДНА ПРАДИЦИЯ

Илян и Никол са брат и сестра. Той учи в 4. г клас, а тя – в предучилищната група. Наглед две съвсем обикновени деца. Но Никол и Илян са горди потомци на няколко поколения, учили в 104. училище. Един род, свързал трайно съдбата си с нашето училище – училище с дългогодишна славна история. Госпожа Жана Петрова, баба на двете деца, се върна назад във времето, за да припомни фактите от семейната история.

Началото поставя пращадото Анастас Петров Костов – Даскала. Предприемач е в Шуларната фабрика, един от спонсорите за построяването

на училище „Захари Стоянов” през 1925 година.

Така се ражда традицията децата в семейството да учат в 104. училище.

Ето и имената им и годините, в които са започнали да учат в 104. училище:

Баща – Петър Анастасов Петров, 1933 г.

Чичовци – Георги Анастасов Петров, 1935 г.

Иван Анастасов Петров, 1937 г.

Лели – Мария Анастасова Петрова, 1939 г.

Живка Анастасова Петрова, 1951 г.

Майка – Линка Маринова Петрова (Конева), 1938 г.

Вуйчовци – Стоян Маринов Конев, 1927 г.

Петър Маринов Конев, 1931 г.

Георги Маринов Конев, 1936 г.

(един от първенците в училището, многократно награждаван)

Леля – Верка Маринова Конева, 1939 г.

Братовчеди – Соня Стоянова Конева, 1959 г.

Ваня Христова Иванова, 1959 г.

Марин Стоянов Конев, 1964 г.

Магда Петрова Конева, 1964 г.

Милко Петров Конев, 1966 г.

Жана Иванова Петрова от 1962 г.

Племенници – Петър Милков Конев, 2008 г.

Марин Стоянов Конев, 2008 г.

Жана Петрова

ИЗВЕСТИИТЕ ЗА НАС

104. училище „Захари Стоянов” има своето място в образователния живот на столицата, има своята вълнуваща 90-годишна история, има умни и талантливи възпитаници, които през годините смело изкачват стълбицата на знанието, има своите забележителни успехи. Но 104. училище е преди всичко едно обикновено квартално училище в квартал „Гоце Делчев”. През последните три години учениците от училището имаха възможност да се срещнат и разговарят със значими личности от обществения живот на страната ни. В този брой на вестника публикуваме откъси от интервюта с тях, които читателите могат да прочетат на страниците на електронното издание на в. „Новинар104” на сайта на училището.

Ваня Кастрева, заместник-министър на образованието.

През 2014 г. екип на вестник „Новинар 104“ се среща с г-жа Кастрева в РМО – София в качеството и началник на РМО. Ето какво тя сподели:

Училището е храм на знанието. Храмът дава знание, спокойствие, сигурност, свобода на избора. Когато вие сте в училище и извън учебните часове, вие се чувствате още по-добре, защото можете да изразите себе си. Всеки човек е една вселена от възможности. Най-важното е, човек да открие своята най-силна страна и с помощта на учителя да я развие.

На учениците от 104. училище пожелавам да продължават да бъдат толкова любопитни, търсеци и успешни. Успешният човек е любопитен, трудещ се и много морален. Морален означава да спазваш правилата на училището и на живота. А вие сте точно такива.

Репортер Алекс Рангелов, брой 7, 2013/2014 г.

Йорданка Фандъкова, кмет на София, бе гост на Празника на хорото 2015г. Тя се включи в награждаването на участниците в празника и отговори на въпросите на репортерите ни.

Харесва ли Ви нашият празник на хорото?

– Прекрасен празник. Поздравявам 104. училище, госпожа Велинова и всички вас, защото това е наистина уникално. Разбрах, че за десета година се провежда този празник. Той си е ваш, на 104. училище, традиция, която да ви дава не само знания, но и умения, учи ви да обичате българското и българския фолклор. Видях прекрасни танцьори тук. **Какво бихте пожелали на учениците**

от нашето училище?

– Да сте живи и здрави, да обичате училището си, защото това е общност. Това е вашето училище и дали то ще е успешно, зависи от вас самите. Пожелавам ви да постигнете мечтите си, като започнете да се подготвяте за това още тук, в 104. училище.

Репортер Димитър Крачунов, брой 5, 2014 / 2015 г.

Константин Пенчев, омбудсман на Република България, посети 104.ОУ през 2012 г. и се срещна със седмоклашници, които го затрупаха с въпроси. Ето един от тях:

Интересни ли са Ви срещите с деца?

– Аз обичам да се срещам с хората. Не правя разлика дали разговарям с възрастни, или със студенти и деца. Днешните деца са много зрели и интелигентни. Информирани са. Нямам чувството, че децата не ме разбират. Напротив. Днешната среща и въпросите, които ми задават,

са доказателство за това.

... Важна е силата на духа. Всеки е длъжен да пази правата си. Никой друг не е в състояние да отвоюва правата ви, ако не го сторите вие самите. Борете се за правата си.

Цялото интервю – в брой 1, 2012 /2013 г.

Репортери Петко Христов и Стилиян Югов

ОПІ УЧИЛИЩНИЯ ЧИН ДО УЧИТЕЛСКАЯ ЦА КАТЕДРА

С тези две снимки можем да си поиграем на „Открий десетте разлики“. Между тях има цели 30 години. Момичетата от черно-бялата снимка са учениците Милена, Катя и Ина. На цветната снимка са госпожа Милена Иванова, учител по физическо възпитание и спорт, госпожа Екатерина Досева, учител по изобразително изкуство и госпожа Екатерина Стойчева, учител по музика. Пейката е една и съща, училището също – нашето, 104. ОУ „Захари Стоянов“. Любовта към родното училище е върнала трите пораснали момичета в него като учителки. Ученическият чин е заменен с учителска катедра. Защото традицията е модерна!

В 90-тата година от създаването на училището още една негова възпитаничка се върна като учител. Десислава Димитрова от випуск 2001 година вече преподава математика.

И ето как изглежда днес преподавателският състав – снимката е от 15.09.2015 г и се радваме, че на нея вече има много млади хора, защото благосъстоянието в живота е важно(да, то не се постига в училище), но радостта от живота, възможността да дариш и получиш доверие и любов, удовлетворението от напредъка изпълват училищните дни. А училището определено е място за оптимисти, вярваме, че бъдещето започва тук. Посрещаме го с усмивка на 15.09. и години наред му помагаме да расте.

Често децата се връщат, точно като в дом – да се похвалят с нещо, да получат добронамерен съвет, да доведат ... своите деца на училище. А учителката Пенка Бояджиева дойде от Бургас, за да ни подари едно стихотворение за празника на любимото си училище.

Екип на вестника

Нашето училище

Училище, ти наше мило, родно,
красиво и голямо, и удобно,
във теб се учим толкова години
и всички сме във теб като роднини.

Във теб пристъпихме ний с плаха стъпка,
Разбрахме ученическата тръпка,
Във теб написахме и първата си дума
в тетрадката със молив и със гума.

Във теб запяхме веселите песни
и приказки четяхме интересни,
и смятахме задачките чудесни,
и ставаха те всеки ден по-лесни.

Във тебе ний лудувахме, играхме,
другари и приятели ний бяхме,
реки и планини, морета знаем
и всичко за звездите ще узнаем.

С учителката наша първа, родна,
усмихната, добра и благородна,
ний учихме, играхме и се смяхме,
и заедно във всичко ние бяхме.

И ето, тъй 90 години
училището мило приюти ни,
с изложби, състезания, награди,
с успешно взети тук олимпиади.

В училища ще бъдем ние други,
ще учим, ще получим и заслуги,
но винаги ще помним тебе ясно,
училище, ти първо и прекрасно.

На туй училище 104-то,
държи то първенство по всички твърдо,
пред нашия патрон на юбилея
прекланям аз глава, благоговей!

